

мљу доноси благу вест о Христовом рођењу, о рођењу Сина Божијег од Пречисте Дјеве Марије, која може дати људско тело саме Богу. Потпуно облагорађење човека постаје могуће и оно се у домостроју људи и читавог света најпре савршава у лику Пречисте Дјеве Марије у тренутку Благовести, које данас прослављамо као „објављење превечне тајне“. Оно и постаје почетак, објава нашега спасења, које је могло и да се не збуди, у случају да Пречиста Дјева није слободно

овим је речима изражена бездана дубина Њеног смирења, у коме изниче и живи љубав према Богу.

Оно, смирење, отоврило је срце Богоотроковице за примање Духа. Њеним смирењем свет се удостојио Божијег прихватања у Благовестима. И Црква говори, да се данас Њој, која је у овоме тренутку постала Мајка Божија, радује сва творевина Господња, сабор Анђеља и људски род. И са таквом љубављу и схватљивом простотом као да говори, да као и Њена душа, тако и свака људ-

Узвишеним људима је својствено да племенито и радосно подносе увреде, а светим и преподобним – да похвалу примају без штете.

Када хвалитељи (боље рећи кваритељи) почну да нас хвале, одмах треба да се сетимо мноштва својих безакоња, па ћемо видети да смо недостојни онога што се говори о нама или чини за нас.

Њреј. Јован Лесјевичник

прихватила благу вест.

Није било могуће да не зна, Облагодаћена, Она која је постала сасуд Духа Светога, какве је муке очекују у Њеном Богоматеринству, у Њеном сараспињању и ужасном саумирању са Божанственим Сином. А сваку меру људског разума бесконачно је превазишла тајна бесеменог зачећа, безмужног рођења. Уколико би макар и сенка сличних искушења у осећањима и мислима проникла у срце, ушуњала се у ум Пречисте Дјеве, Блавест се не би збила. Али збила се Блавест стога што ништа није помутило пресветле дубине Њене слободе, у којој се родила и живела безгранична љубав према Богу. „Ево слушкиње Господње, нека ми буде по речи Твојој“. У

ска душа може да се отвори да прими Духа, силом тога истога слободнога смирења, које порађа љубав према Богу, у којој је сваки почетак усмерености ка истинском добру и ка истинској лепоти, истинска стваралачка стихија људскога духа.

Из дубине своје палости и нечистоте сви ми са таквом благодарношћу и љубављу гледамо и никада нећемо престати да гледамо на нашу Славу, на нашу Узвишеност. Свагда ћемо је прослављати и благодарити јој и молити Њено заступништво, да стекнемо смирење налик на Њено:

„Радуј се Благодатна! Радуј се обрадована! Радуј се Освештана, Невесто Неневесна!“ Амин.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ЧЕТВРТА НЕДЕЉА ВЕЛИКОГ ПОСТА - СРЕДОПОСНА

БЛАГОВЕСТИ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

св. ѡреј Јован Лесјевичник

св. Тихон Пајријарх Московски,

Мк. 9, 17 - 31, зч. 40; Лк. 1, 24 - 38, зч. 3.

Јевр. 6, 13 - 20, зч. 314; Јевр. 2, 11 - 18, зч. 306.

св. ѡи ѡраведни Јован Кронштатски

БЕСЕДА НЕДЕЉУ КРСТОПОКЛОНУ

Данас је, драга браћо и сестре, прочитана Јеванђелска прича од Марка, о томе како је Исус Христос исцелио бесног глувог и немог младића, за кога је његов отац молио, изгнањем злог и нечистог духа, који је несрећноме младићу и узроковао глувонемост. „Душе ниједи и глухи“, рекао је Господ нечистоме, „ја ти заповиједам, изиђи из њега и више не улази у њега! И повикавши и изломивши га врло, изиђе; и би као мртав тако да многи говораху: умрије. А Исус, узевши га за руку, подиже га; и устаде“ (Мк. 9, 25 – 27). Послушајте само колико је зао био демон који је мучио младића. Отац тога младића је говорио Господу да демон, „кад год га ухвати ломи га, и пјену баца, и шкргуће зубима; и суши се.“ (Мк. 9, 18). То се исто догодило и када га је отац довео до Спаситеља. И када је Господ питао оца, тобож не знајући, иако је као Бог све знао: „Колико има времена како му се то

догодило?“, овај му је одговорио да је од детињства, и додао да демон „много пута баца га у ватру и у воду“ (Мк. 9, 21 – 22); и молио Господа да се сажали над њим и сином, и да помогне ако шта може. Исус му је рекао: „Ако можеш вјеровати, све је могуће ономе који вјерује“ (Мк. 9, 23). И несрећни маловерни отац је са сузама узвикнуо: „Вјерујем, Господе, помози мојему невјерју!“ (Мк. 9, 24).

Видите ли колику силу Господ приписује вери и верујућем: „све је могуће ономе који вјерује“, каже Он. Онај који верује може и демоне изгонити и сваку болест исцељивати. А како је немоћан и жалостан онај који не верује! Он ни самим собом не може владати и не може се уздржати ни од својих грехова, већ им као роб служи и мучи се њима. И несрећни отац је најпре свога болеснога сина довео апостолима и они нису могли да изагнају демона из њега, те су насамо питали Госпо-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

да: зашто нисмо могли да га изагнамо? Господ им је на то рекао: „Овај се род ничим не може истјерати до молитвом и постом.“ (Мк. 9, 29).

Ево Господње похвале посту и молитви. Ево Јеванђелске основе поста. Зашто су они који себе називају следбеницима Јеванђеља изагнали из свога живота пост, као непотребан?! Нису ли се због тога међу нама умножиле страсти и безакоња и болесници и опседнути сваке врсте, зато што су неки од хришћана раскинули везу са Црквом и као сувишну ствар, одбацили молитву и пост? И живе као бесловесне животиње, водећи се једино различитим похотама, док су се други, у својој злоби, са пеном у устима, као заиста ђавоимани, устремили ка сваковрсним злочинима: ка убиствима, самоубиствима, подметањима пожара, прокопавањима подземних канала, подметањима експлозива и остало-ме.

Да, драга браћо и сестре, ови и њима слични људи су доспели до овакве суровости управо због неверја, неуздржања, нечистоте и од свих погубних последица овога неверја. Котка јеванђелска вера не проповеда убиства, цареубиства, прокопавање тајних пролаза и подметање експлозива. Она говори: „Свака душа да се покорави властима које владају, јер нема власти да није од Бога, а власти што постоје од Бога су установљене“ и да им се треба покоравати „не само због гњева, него и због савјести“ (Рим. 13, 1, 5), и заповеда „да се чине мољења, За цареве и за све“ којима је дата власт, „да тих и миран живот поживимо у свакој побожности и

честитости.“ (1Тим. 2, 2).

Госпде, просвети ослепљене злом очи срдаца ових опседнутих несрећника нашега злослутног времена, који устају на Богом установљене власти, да познају како страشان бездан копају сами под собом, у какву страшну адску пропаст су спремни да пропадну. У древна, прехришћанска времена, неки несрећници међу јеврејима су се ускомешали против установљених власти, против Мојсеја и Арона, укорављујући их тобож за властољубље и само су узроптали. И шта их је постигло? Каква казна Божија? Земља се отворила под њима и живи су сишли у ад са својим породицама, док су други, мање криви у томе, били спаљени огњем који је букнуо из храма (Број. 16, 1 – 35). Ето колико је тежак грех – метеж против власти.

А шта очекује наше нихилисте, какав Божији суд? Тим ужаснији, што су веће дарове Божије презрели. Јер ко су наши нихилисти и терористи? Крштени људи, хришћани долазе до таквог безумља, до таквих убистава и самоубистава, до таквих сатанских злочина! О што се уопште родише!? Зашто не погинуше у утроби матерњој!? Боље да се нису ни родили. Тако неблагоприятно, тако злобно, тако безумно презирати дарове Божије: благодат Крштења, Миропомазања, Причешћа Телом и Крвљу Господњом – то је заиста ужасно! О злосрећни родитељи такве деце! Какву срамоту ће искусити!

Браћо и сестре! Држимо се свим срцем вере и Цркве Божије, овог јединственог спасоносног ковчега, који спасава од свеопштег потопа огњеног, који ће у своје време заде-

сити све безаконике. Држимо се свештених установљена Цркве, која нас воде ка спасењу. Држимо непоколебиво пост и молитву и будимо усрдни ка службама Божијим. „Баво“, непријатељ нашег спасења не спава, већ „као лав ричући“, око

нас, „тражи кога да прождере“ (1Пет. 5, 8). И колико их је до сада прогутао! Пост и молитва са усрђем, са смирењем, са вером и љубављу јесу силно оружије против ђавола и против свих страсти које устају на нас. Амин.

iproјојереј Всеволод Шпилер

БЕСЕДА НА БЛАГОВЕСТИ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Данас празнујемо Благовести и Црква се облачи у празничне Богородичине тамно и нежно плаве одежде. „Данас је *иочештак нашега спасања и пројава тајне ирвечне: Син Божији иочештаје Син Дјеве*“.

Са свих страна окружени смо бесконачношћу космичког простора. И до највећих дубина својих та бесконачност прожета је Божијом светлошћу, упија у себе Његове зраке. У њој се светлост згушњава. Безбојна, облачи се светлошћу небеског плаветнила, овог чудесног плаветнила, о коме говоре људи, дивећи му се, већ не само са земље. Ова плавичаста, небеска лазурна боја, зар не означава светлост која се излива у свет, просвећујући га?

Плава дубина неба, кажемо ми, хришћани, као да симболизује благодатно просвећење света. Односно, плава боја неба нама симболизује силазак Бога у свет и примање Божијих дарова, сусрет света са Богом и Бога са светом. Она нам говори о потоцима љубави Божије који непрекидно струје светом. Како нам је та љубав дошла кроз Пречисту, Преблагословену Дјеву Марију, плаву боју Црква сматра Богородичином.

Све, апсолутно све, што се де-

шава у свету, за последњи циљ има сједињење с Богом силом љубави Божије, схватили то људи или не схватили. Смисао људског живота јесте у његовом облагодативању силом Божијом, силом Божије љубави. Као и сви свети оци Цркве, тако је и наш велики Божији угодник, преподобни Серафим Саровски учио да је циљ истинског хришћанског живота један – стицање благодати Светога Духа. То стицање, као резултат којег човек постаје – по речима св. Атанасија Великог – Бог по благодати, ради чега је Бог у Боговаплоћењу и постао човек.

Али да ли је могуће овакво схватање облагодативања човека Духом? Хиљаде и хиљаде година, људски род је живео у толиким гресима, у таквој нечистоти! Постојали су и добри људи, постојали су пророци, који су прорицали о доласку Месије – Христа. Очекивала се Жена, чије ће семе сатрти главу змије – ђавола, који је поробио људски род. Али Она се није појављивала и живот је настављао да протиче у ропству греха, у ропству нечистоте, прљавштине и зла...

И ево, долази време. У небеском плаветнилу блистају искрице рајске белине небожитеља који на зе-